

Hvide anemone

Hvide anemone, som en hilsen fra april
står du dér og vinker, vågnet af dit lange hvil,
blomstrende og frisk, som var det blot et lille blund,
byder du velkommen i din anemonelund.

Længe har jeg ventet på at se dig her igen,
ventet, som man venter på en længe savnet ven,
ventet, mens du under sne og frosthård jord lå gemt,
skjult for øjet, men i ventetiden aldrig glemt.

Nu er du tilbage i et tusindtalligt flor,
mellem høje stammer dækker du den nøgne jord,
smukkere et tæppe tror jeg næppe, at jeg så,
balsam for min vintersjæl det er at se derpå.

Lykkelige forårsdage, men din tid er kort,
med det første løvspring gemmer du dig atter bort,
andre kræver lyset, som en stakket stund var dit,
uden lys er livet ikke anemoneligt.

Derfor må vi skilles, lille anemoneven,
ingen uden Gud kan vide, om vi ses igen,
fyldt er dog mit hjerte, mens du ta'r dit næste hvil,
af en stille glæde, til det bli'r igen april.

Poul Michael von Bülow 2026